

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos L. — Izdan in razposlan dne 13. decembra 1881.

133.

Dopustno pismo od 2. novembra 1881,

za lokomotivno železnico od Počeradec v Vrskmane (Vurzmes).

M i F r a n c J o ž e f P r v i,
po milosti Božji cesar avstrijski,

apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

Ker sta Marko Stein in Adolf Löw zaprosila, da bi jima se dala dopustitev ali koncesija v delo in vršbo lokalne železnice od postaje Počeradske železnice Polzenjsko-Brezenske (Homutovske) do Vurzmesa v stik z železnico od Ustja nad Labo do českih Toplic, vzvidelo Nam se je z ozirom na občno korist tega podjetja imenovanima prositeljema po postavi o dopuščanju železnic od 14. septembra 1854 (Drž. zak. št. 238) in postavi od 25. maja 1880 (Drž. zak. št. 56) to dopustitev podeliti tako le:

§. 1.

Dajemo koncesijonarjema pravico narediti in uživati lokomotivno železnico, ki jo bode izvesti kot lokalno železnico s pravilno medkolesno širino, od postaje Počeradske železnice Polzenjsko-Brezenske (Homutovske) na Gaban, Malo Brezno in Strupšice do Vrskman ali Vurzmesa, kjer se bode stikala z železnico od Ustja do Toplic.

§. 2.

Železnici, ki je predmet te dopustnice, dodeljujejo se naslednja olajšila:

- a) Oprostitev od štempljev in pristojbin za vse pogodbe, knjižne vpise, vloge in druge listine v nabavo kapitala in zagotovilo obresti od kapitala in vršbe do časa, ko se začne vršba vožnje, in za pridobitev zemljišč, za delo in opravo do konca prvega vršbenega leta;
- b) oprostitev od štempljev in pristojbin za prvo izdatbo delnic in predstvenih obligacij z interimalnimi listi vred, in za vknjižbo predstvenih obligacij, kakor tudi od presnemščine, kar se je nabere o nakupu zemljišča;
- c) oprostitev od pristojbin in taks, dolžnih za podeljeno koncesijo in za izdatbo te dopustnice;
- d) oprostitev od pridobnine in dohodarine, od plačevanja štempeljskih pristojbin kuponom in tako tudi od vsakega novega davka, kateri bi se utegnili vvesti s prihodnjimi postavami, na trideset (30) let od dne današnjega.

§. 3.

Koncesionarja sta dolžna, delo železnice precej začeti in v enem letu od današnjega dne dokončati, dodelano železnico v občno službo izročiti ter vožnjo po njej ves čas, dokler traja koncesija, nepretrgoma vzdržavati. Da bosta zgornjega roka za delo držala se, dolžna sta koncesionarju državni upravi dati varnost, položivši v kavcijo tri tisoč (3000) goldinarjev v vrednotnicah, v katerih se lahko nalagajo novci varovancev.

§. 4.

Da izdelata dopuščeno železnico, priteza se koncesionarjema pravica razlastitve (razsvojitve) po določilih dotičnih postavnih propisov.

Ista pravica se koncesionarjema dodeli tudi zastran tistih krilnih železnic, ki bi se imele narediti do posameznih obrtniških zavodov, in o katerih bi državna uprava spoznala, da jih je v javnem interesu napraviti.

§. 5.

Koncesionarjema se je ob delu in vršbi dopuščenih železnic držati tega, kar ustanavlja to odpustno pismo, — in dopustilnih uvetov, ki jih postavi trgovinsko ministerstvo, ter tudi tega, kar velevajo semkaj meréči zakoni in ukazi, zlasti železnocestni dopustni zakon od 14. septembra 1854 (Drž. zak. št. 238) in železnocestni vršbeni red od 16. novembra 1851 (Drž. zak. od l. 1852 št. 1) in po zakonih in ukazih, kateri se morebiti pozneje dadó.

Kar se pa vožnje same tiče, odpuščajo se varnostne naredbe propisane v redu železnocestne vršbe in dotičnih dodatnih ukazih v toliko, kolikor se bode z ozirom na znižano maksimalno brzino trgovinskemu ministerstvu zdelo, da se smejo, ter bodo na to stran veljali dotični posebni propisi, ki jih izdá trgovinsko ministerstvo.

§. 6.

Transporti vojakov naj bodo po znižanih tarifnih cenah, in to po tistih določilih o tem ter o polajšilih potujočim vojakom, katera ta čas veljajo pri priv. železnici Polzenj-Brezno (Homutov).

Ta določila obsezajo tudi deželno brambovstvo obéh državnih polovic, tirolske deželne strelce, in to ne samo ob potovanji na račun državne blagajnice, nego tudi ob službenem potovanji na svoj račun k vajam v orožji in priglednim zborom potem vojaško stražno krdelo civilnih sodišč Dunajskih, žandarstvo, ter po vojaški osnovano finančno in varnostno stražo.

Koncesionarja se zavezujeta, pristati na dogovor med avstrijskimi železnocestnimi društvi ukrenen o nabavi in imetji opravnih reči za vojaške Transporte in o vzajemnem pomaganji z vozili ob večjih vojaških transportih, potem na organska določila in na služabni propis o bojnih železnocestnih oddelkih, ter tudi na potlejšnji, 1. junija 1871 obveljavši dogovor o transportu takih bolnikov in ranjencev, katere je ležeče prevažati ob troških vojaške blagajnice.

Tako sta tudi dolžna pristati na dogovor, katerega je z železnocestnimi društvi ukreniti o vzajemnem pripomaganji z osebjem ob velikih vojaških transportih in na propis o vojaških transportih po železnicah.

Te dolžnosti koncesionarja imata samo v toliko, kolikor se njih izpolnjevanje z ozirom na drugotnost te železnice in na polajšila vsled tega dodeljena gledé naprave, opreme in cele službe zdi biti zvršljivo, o čemer razloka pristoji trgovinskemu ministerstvu.

Koncesionarja se zavezujeta, da se hočeta pri oddajanji služeb v zmislu postave od 19. aprila 1872 (Drž. zak. št. 60) ozirati na doslužene podoficirje iz vojstva, vojnega pomorstva in deželnega brambovstva.

§. 7.

Koncesionarjema priteza se pravica, s posebnim odobrenjem državne uprave ustanoviti delničarsko družbo, ali pravice in dolžnosti izvirajoče iz tega dopustila predjati na uže obstoječo delničarsko družbo.

Družba delničarska, katera se napravi, stopi v vse pravice in dolžnosti koncesionarjev.

Družbena pravila in obrazci delnic (akcij) in predstvenih obligacij potrebujejo odobrenja državne uprave.

Predstvene obligacije, ki ne smejo prestopiti polovice vsega nominalnega kapitala v napravo železnice, ne smejo se nikakor začeti izdajati, dokler njih obresti in odplačilo njih samih ne dosežejo dovoljne založbe iz resnično in za gotovo prejemanih čistih dohodkov železnicnih po izkazih, katere pretehta državna uprava.

§. 8.

Dopustna doba in z njo vred v §. 9. lit. b) železnocestnega dopustnega zakona, izrečena obramba proti napravi novih železnic se ustanavlja na devetdeset (90) let, štejoč od današnjega dneva, in mine po tem roku.

Državna uprava sme tudi izreči, da je koncesija pred iztečajem zgornjega roka izgubila svojo moč, ako se ne bi dostale dolžnosti v §. 3 ustanovljene o začetku in zvršetku delanja ter o začetku in vzdržbi vožnje, in bi se prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu §. 11^{sa}, lit. b) železnocestnega dopustnega zakona niti ne posebno s političnimi ali novčnimi krizami.

§. 9.

Državna uprava si prihranja pravico, da more vselej koncesijonirano železnico, ko bode dodelana in v službo izročena, odkupiti za odškodnino v gotovem, ki jo dá koncesijonarjema.

Da se določi odkupščina, seštejó se letni čisti dohodki, kar jih je podjetje imelo v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti dohodki dveh najslabejših let in povprečni čisti dohodek ostalih petih let se izračuni.

Ako bi vendar tako najdeni srednji čisti dohodek ne dosegel vsaj letnine potrebne za obresti po 5% imenske napravne glavnice, ki jo je dovolila državna uprava, in za nje odplačilo v času, za katerega veljá koncesija — tedaj se ta letnina vzame kot čisti donos odmeri odkupščine v podlogo. To veljá tudi za slučaj, če se železnica odkupi pred sedmim letom vršbe.

Odškodba naj se po izboru državne uprave dá ali v renti, enaki zgornjemu srednjemu, odnosno minimalnemu donosu, ki naj se koncesijonarjema v dobi še ostali koncesije poluletno, 1. januarja in 1. julija vsako leto po dospetji plačuje, ali pa z enkratnim plačilom tistega iznosa, ki je v času odkupnje primeren kapitalni vrednosti računsko najdeni na temelji petodstotnih obresti letnih rent, kar jih do iztečaja koncesije za izplačilo dospe.

Imenski napravni kapital po cifri je podvreči odobrenju državne uprave.

Ako bi po izteku prvega vršbenega leta bilo treba še drugih novih stavob, ali bi se pomnožile vozne oprave in vozila, smejo se dotični troškovi prišteti napravnemu kapitalu, ako je državna uprava privolila v gori omenjene nove stavbe ali v pomnožitev voznih oprav, in če se troškovi ti, kakor veljá, izkažejo.

Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država izplačavši odkupščino brez drugega odmenila ali vračila v last in užitek te tukaj koncesijonirane proge z vsemi prej omenjenimi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, — tudi vozil in zalog materijala.

§. 10.

Ko mine dopustilo in tist dan, kadar mine, preide na državo brez vračila neobremenjena svojina in užitek dopuščenih železnic, vse premične in nepremične pritikline, tudi vozilnega parka in zalog materijala (§. 9).

Ako to dopustilo mine, ter tudi, ako se odkupi železnica (§. 9), ostaja koncesijonarjema last rezervnega zaloga napravljenega iz lastnih dohodkov podjetja in kar imajo denarjev terjati, po tem last posebnih del in poslopij napravljenih ali

pridobljenih iz lastnega imetka, katere sta sezidala ali si pridobila vsled pooblastila od državne uprave z izrečnim pristavkom, da ne bodo pritiklina železnici.

§. 11.

Državna uprava ima pravico, uvériti se, da so dela železne ceste ter tudi vršbena oprava, po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odpravijo.

Tudi ima državna uprava pravico, po svojem človeku pregledovati gospodarjenje.

Komisar, katerega postavi državna uprava, tudi sme, kolikorkrat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, kateri veljá za družbe načelništvo, ter k občnim zborom, in ustavljati vse sklepe in naredbe nasprotne zakonom ali družbenim pravilom, oziroma kvarne državni koristi.

Za tu ustanovljeno nadziranje železnocestnega podjetja koncesionarja ne plačujeta v državno blagajno povračila, takisto se koncesionarja odvezujeta dolžnosti, izrečenih v §. 89 reda železnocestne voznje od 16. novembra 1851 (Drž. zak. od l. 1852 št. 1) gledé povračila večjih troškov, ki bi se nabrali po policijskem ali dohodarstvenem nadzoru, in gledé dolžnosti, zastonj nabaviti in vzdržavati uradne prostorije.

§. 12.

Državni upravi se dalje prihranja pravica, ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila po večkrat prelomile ali opustile dolžnosti, naložene v dopustnici, v dopustilnih uvetih ali v zakonih, poprijeti se naredeb, primernih zakonom ter po okolnostih — še predno izteče koncesija, — izreči da je ista ugasnila.

Resno opominjáje vsacega, da ne dela zoper to, kar ustanovljuje le-ta dopustnica, in dodeljujoč koncesionarjema pravico, zastran izkazne škode pred Našimi sodišči zahtevati odméne, dajemo vsem oblastvom, katerih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to dopustnico in vsem tem, kar se v njej ustanavlja.

V dokaz tega izdajemo to pismo, naudarjeno z Našim večjim pečatom, v Našem cesarstva glavnem in prestolnem mestu na Dunaji, drugega dne meseca novembra, v letu po odrešnji sveta tisoč osem sto osemdesetem prvem, Našega cesarjevanja tridesetem tretjem.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Pino s. r.

Dunajewski s. r.

134.

Dopustno pismo od 7. novembra 1881,
za lokomotivno železnico od Brandysa n. L. na Čelakovice v Mohov.

M i F r a n c J o ž e f P r v i,
po milosti Božji cesar avstrijski,

apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

Ker je avstrijska družba lokalnih železnic v Pragi zaprosila, da bi ji se dala dopustitev ali koncesija v delo in rabo lokalne železnice od Čelakovic z ene strani v Brandys n. L., z druge strani v Mohov, vzvidelo Nam se je z ozirom na občno korist tega podjetja imenovani družbi po postav. o dupušcanji železnice od 14. septembra 1854 (Drž. zak. št. 238) in postavi od 25. maja 1880 (Drž. zak. št. 56) to dopustitev podeliti takó le:

§. 1.

Dajemo avstrijski družbi lokalnih železnic v Pragi pravico narediti in uživati lokomotivno železnico kot lokalno železnico s pravilno medkolesno širino od postaje Čelakoviške avstrijske severo-zahodne železnice z ene strani v Brandys na L., z druge v Mohov.

§. 2.

Železnici, ki je predmet te dopustnice, dodeljujejo se naslednja olajšila:

- a) oprostitev od štampiljev in pristojbin za vse pogodbe, knjižne vpise, vloge in druge listine v nabavo kapitala in zagotovilo obresti od kapitala in vršbe do časa, ko se začne vršba vožnje, in za pridobitev zemljišč, za delo in opravo do konca prvega vršbenega leta;
- b) oprostitev od štampiljev in pristojbin za prvo izdatbo delnic in predstvenih obligacij z interimalnimi listi vred, in za vknjižbo predstvenih obligacij, kakor tudi od presnemščine, kar se je nabere o nakupu zemljišča;
- c) oprostitev od pristojbin in taks, dolžnih za podeljeno to koncesijo in za izdatbo dopustnice;
- d) oprostitev od pridobnine in dohodarine, od plačevanja stempeljskih pristojbin kuponom in tako tudi od vsakega novega davka, kateri bi se utegnili vvesti s prihodnjimi postavami, na trideset (30) let od dne današnjega.

§. 3.

Avstrijska družba lokalnih železnic v Pragi je dolžna, delo železnice precej začeti, kar se dá hitro izvesti i najdalje v enem letu od današnjena dne dokončati, dodelano železnico precej v občno službo izročiti ter vožnjo po nji ves čas, dokler traja koncesija, nepretrgoma vzdržavati.

Da bode zgornjega roka za delo držala se, dolžna je družba državni upravi dati varnost, položivši primerno kavcijo bodi v gotovini ali vrednotnicah, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

§. 4.

Da izdela dopuščeno železnico, priteza se družbi pravica razlastitve (razvojitve) po določilih dotičnih postavnih propisov.

Ista pravica se družbi dodeli tudi zastran tistih krilnih železnic, ki bi se imele narediti do posameznih obrtniških zavodov, in o katerih bi državna uprava spoznala, da jih je v javnem interesu napraviti.

§. 5.

Novce potrebne za delo v §. 1 imenovane železnice nabaviti je pred vsem drugim z izdatbo delnic avstrijske družbe lokalnih železnic. Ali tej družbi priteza se pravica, ko bode železnica dodelana in v službo izročena, izdati do polovice nominalnega napravnega kapitala predstvenih obligacij, obrazci katerih morajo se podvreči odobrenju državne uprave.

Predstvene obligacije, ako se katere izdadó, treba bode izplačati v teku tiste dobe, za katero veljá koncesija, in sicer popred, nego delnice.

§. 6.

Družbi se je ob delu in rabi dopuščenih prog držati tega, kar ustanavlja to dopustno pismo, in dopustilnih uvetov, ki jih postavi trgovinsko ministerstvo, ter tudi tega, kar velevajo semkaj meréči zakoni in ukazi zlasti železnocestni dopustni zakon od 14. septembra 1854 (Drž. zak. št. 238) in železnocestni krétni red od 16. novembra 1851 (Drž. zak. od l. 1852 št. 1) in po zakonih in ukazih, kateri se morebiti pozneje dadó.

Kar se vožnje same tiče, odpuščajo se varnostne naredbe propisane v redu železnocestne vožnje v toliko, kolikor se bode z ozirom na znižano maksimalno brzino trgovinskemu ministerstvu zdelo, da se smejo, ter bodo na to stran veljali dotični posebni propisi, ki jih o vršbi izdá trgovinsko ministerstvo.

§. 7.

Transporti vojakov naj bodo po znižanih tarifnih cenah, in to po tistih določilih o tem ter o polajšilih potujočim vojakom, katera ta čas veljajo pri priv. severo-zahodnej železnici.

Ta določila obsezajo tudi deželno bramovstvo obéh državnih polovic, tirolske deželne strelce, in to ne samo ob potovanji na račun državne blagajnice, nego tudi ob službenem potovanji na svoj račun k vajam v orožji in priglednim

zborom, potem vojaško stražno krdelo civilnih sodišč Dunajskih, žandarstvo, ter po vojaški osnovano finančno in varnostno stražo.

Družba se za vezuje, pristati na dogovor med avstrijskimi železnocestnimi društvi ukrenen o nabavi in imetji opravnih reči za vojaške transporte in o vzajemnem pripomaganji z vozili ob večjih vojaških transportih, potem na organska določila in na služabni propis o bojnih železnocestnih oddelkih, ter tudi na potlejšnji, 1. junija 1871 obveljavši dogovor o transportu takih bolnikov in ranjenec, katere je ležeče prevažati ob troških vojaške blagajnice.

Tako je tudi dolžna pristati na dogovor, katerega je z železnocestnimi društvi ukreniti o vzajemnem pripomaganji z osebjem ob velikih vojaških transportih in na propis o vojaških transportih po železnicah.

Te dolžnosti družba ima samo v toliko, kolikor se njih izpolnjevanje z ozirom na drugotnost te železnice in na polajšila vsled tega dodeljena gledé naprave, opreme in cele službe zdi biti zvršljivo, o čemer razloka pristoji trgovinskemu ministerstvu.

§. 8.

Dopustna doba in z njo vred v §. 9 lit. b) železnocestnega dopustnega zakona, izrečena obramba proti napravi novih železnic se ustanavlja na devetdeset (90) let, šteječ od današnjega dneva, in mine po tem roku.

Državna uprava sme tudi izreči, da je koncesija pred iztečajem zgornjega roka izgubila svojo moč, ako se ne bi dostale dolžnosti v §. 3 ustanovljene začetku in zvršetku delanja in ter o začetku in vzdržbi vožnje, in bi se prestop roka ne mogel opravičiti ni v zmislu §. 11^{ga}, lit. b) železnocestnega dopustnega zakona niti ne posebno s političnimi ali novčnimi krizami.

§. 9.

Državna uprava si prihranja pravico, da more vselej koncesijonirano železnico, ko se dodela in v službo izroči, odkupiti za odškodnino v gotovem, ki jo dá družbi.

Da se določi odkupščina, seštejó se letni čisti dohodki, kar jih je podjetje imelo v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti dohodki dveh najslabejših let in povprečni čisti dohodek ostalih petih let se izračuni.

Ako bi vendar tako najdeni srednji čisti dohodek ne dosegel vsaj letnine potrebne za obresti po 5% imenske napravne glavnice, ki jo je dovolila državna uprava, in za nje odplačilo o času, za katerega veljá koncesija — tedaj se ta letnina vzame kot čisti donos odmeri odkupščine v podlogo.

To veljá tudi za slučaj, če se železnica odkupi pred sedmim letom.

Odškodba naj se po izboru državne uprave dá ali v renti, enaki zgornjemu srednjemu, odnosno minimalnemu donosu, ki naj se družbi v dobi še ostali koncesije poluletno 1. januarja in 1. julija vsakega leta po dospelji plačuje, ali pa

z enkratnim plačilom tistega iznosa, ki je v času odkupnje primeren kapitalni vrednosti računsko najdeni na temelji petodstotnih obresti letnih rent, kar jih do iztečaja koncesije za izplačilo dospe.

Imenski kapital v napravo po cifri postavlja se na štiristotisoč (400.000) goldinarjev avstr. velj.

Ako bi po izteku prvega vršbenega leta bilo treba še drugih novih stavbe, ali bi se pomnožile vozne oprave in vozila, smejo se dotični troškovi prišteti napravnemu kapitalu, ako je državna uprava privolila v gori omenjene nove stavbe ali v pomnožitev vozni oprav, in če se troškovi ti, kakor veljá, izkažejo.

Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država izplačavši odkupščino brez drugega odmenila ali vračila v last in užitek te tukaj koncesijonirane železnice z vsemi prej omenjenimi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, tudi vozilnega parka in zaloge materijala.

§. 10.

Ko mine dopustilo in tist dan, kadar mine, prejde na državo brez vračila neobremenjena svojina in užitek dopuščenih železnic, in vse premične in nepremične pritekline tudi vozilnega parka in zalog materijala (§. 9).

Ako to dopustilo mine, ter tudi, ako se odkupi železnica (§. 8), ostaja družbi last rezervnega zaloga napravljenega iz lastnih dohodkov podjetja in kar ima denarjev tirjati, po tem last posebnih del in poslopij napravljenih ali pridobljenih iz lastnega imetka, katere je sezidala ali si pridobila vsled pooblastila od državne uprave z izrečnim pristavkom, da ne bodo pritiklina železnici.

§. 11.

Državna uprava ima pravico, uvériti se, da so dela železne ceste ter tudi vršbena oprava, po vseh delih nameru primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odpravijo.

Tudi ima državna uprava pravieo, po cesarskem komisarji, postavljenem pri avstrijski družbi lokalnih železnic pregledovati gospodarjenje.

Za tu ustanovljeno nadziranje železnocestnega podjetja družba ne plačuje v državno blagajno povračila, takisto se družba odvezuje dolžnosti, izročeni v §. 89 reda železnocestne vožnje od 16. novembra 1851 (Drž. zak. od l. 1852 št. 1) gledé povračila večjih troškov, ki bi se nabrali po policijskem ali dohodarstvenem nadzoru, in gledé dolžnosti, zastonj nabaviti in vzdržavati uradne prostoriije.

Državni upravi se dalje prihranja pravica, ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila po večkrat prelomile ali opustile dolžnosti, naložene v dopustnici, ali v zakonih, poprijeti se naredeb, primernih zakonom ter po okolnostih — še predno izteče koncesija, izreči da je ista ugasnila.

Resno opominjaje vsacega, da ne dela zoper to, kar ustanovljuje le-ta dopustnica, in dodeljujoč družbi pravico, zastran izkazne škode pred Našimi sodišči zahtevati odméne, dajemo vsem oblastvom, katerih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to dopustnico in vsem tem, kar se v njej ustanavlja.

V dokaz tega izdajemo to pismo, naudarjeno z Našim velikim pečatom, v Našem cesarstvu glavnem in prestolnem mestu na Dunaji, sedmega dne meseca novembra v letu po odrešnji sveta tisoč osem sto osemdesetem prvem, Našega cesarjevanja tridesetem tretjem.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Pino s. r.

Dunajewski s. r.

135.

Ukaz ministerstva za pravosodje od 22. novembra 1881,

da se občina Ditmansdorf-Konkolna odkazuje pod Frištaško okrajno sodišče na Sleškem.

Na podlogi postave od 11. junija 1868 (Drž. zak. št. 59) odločuje se občina Ditmansdorf-Konkolna iz okoliša Boguminskega okrajnega sodišča ter odkazuje v okoliš Frištaškega okrajnega sodišča.

Ta ukaz pride v moč 1. dne junija meseca 1882.

Pražák s. r.

136.

Ukaz ministerstva za pravosodje od 3. decembra 1881,

da se občina Volešniška odkazuje v okoliš Nemško-Brodskega okrajnega sodišča na Českem.

Na podlogi postave od 11. junija 1868 (Drž. zak. št. 59) odločuje se občina Volešniška iz okoliša Gaberskega okrajnega sodišča ter odkazuje v okoliš Nemško-Brodskega okrajnega sodišča.

Ta ukaz pride v moč 1. dne junija meseca 1882.

Pražák s. r.

137.**Ukaz ministerstva za pravosodje od 3. decembra 1881,**

s katerim se občine Kniniška, Tiniška in Touhorjinska odkazujejo v okoliš Uštskega okrajnega sodišča.

Na podlogi postave od 11. junija 1868 (Drž. zak. št. 59) odločujejo se občine Kninice, Tinišče (Tünstcht) in Touhorjine (Taucherschin) iz okoliša Lito-meriškega mestno-delegiranega okrajnega sodišča ter odkazujejo v okoliš okrajnega sodišča v Uštji.

Ta ukaz pride v moč 1. dne junija meseca 1882.

Pražák s. r.

138.**Postava od 12. decembra 1881,**

s katero se dovoljuje 50.000 goldinarjev kredita, da se olajša nadloga pri pogorevšem Dunaj-skem gledišči „Ringtheater“ oškodovanih.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Daje se vladi oblast, v olajšanje nadloge teh, kateri so o požaru Dunajskega gledišča zvanega Ringtheater v nesrečo prišli in ostavših za njimi svojcev njihovih in pa v stisko pripravljenih pri rečenem gledišči službo imevših ljudi uporabiti petdeset tisoč goldinarjev. Plačila opravljena na račun tega kredita bode v računskem završku leta 1881 v stanu (troškovniku) ministerstva notranjih reči (Pogl. 7) kot preizreden razhodek politične uprave z dobo dopuščene porabe do konca marcija 1882 (Naslov 4) pod posebnim paragrafom zaračunjati.

§. 2.

Pravne listine, vloge in zapisniki o dodeljenih podporščinah prosti so štampilja in pristojbine.

§. 3.

Zvršitev postave te, katera pride v moč z dnem razglašenja, naročena je ministru notranjih reči in finančnemu ministru.

V Gedelovu, dne 12. decembra 1881.

Franč Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane

bode v zalogi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaji, I. okr. Singerstrasse št. 26, tudi leta 1882 izhajal v nemškem, laškem, češkem, poljskem, rusinskem, slovenskem, illirsko-hrvatskem in romanskem jeziku.

Naročnina za cel letnik 1882 Državnega zakonika v vsaki teh osem izdateb iznaša za en ekzemplar **2 gld. 50 kr.** — bodi da se hodi po-nj ali da se poštnine prosto pošilja.

Letniki 1864 do všttevno 1881 veljajo 36 gld., — vendar samo tedaj, kadar se vsi skup vzamejo.

Posamezni letniki nemške izdatbe dobivajo se :

Letnik 1851 za 1 gld. 30 kr.

"	1852	"	2	"	60	"
"	1856	"	2	"	45	"
"	1857	"	2	"	85	"
"	1861	"	1	"	50	"
"	1862	"	1	"	40	"
"	1863	"	1	"	40	"
"	1864	"	1	"	40	"
"	1865	"	2	"	—	"
"	1866	"	2	"	20	"
"	1867	"	2	"	—	"
"	1868	"	2	"	20	"
"	1869	"	3	"	20	"

Letnik 1870 za 1 gld. 50 kr.

"	1871	"	2	"	40	"
"	1872	"	3	"	40	"
"	1873	"	3	"	50	"
"	1874	"	2	"	50	"
"	1875	"	2	"	20	"
"	1876	"	1	"	80	"
"	1877	"	1	"	30	"
"	1878	"	2	"	50	"
"	1879	"	2	"	50	"
"	1880	"	2	"	50	"
"	1881	"	2	"	50	"

Letniki 1870 do všttevno 1881 od ostalih 7 jezikov so na prodaj po tisti ceni, kakor nemška izdatba.

NB. Državnega zakonika listi, ki naročniku celo niso došli ali ki so mu nedostatno došli, morajo zadnji čas v štirih tednih zahtevati.

Kadar poteče ta rok, bodo se državnega zakonika listi izročevali samo za plačilo prodajne cene ($\frac{1}{4}$ pole po 1 kr.).

Po tej ceni lahko se posamezni kosi Državnega zakonika dobodo v založništvu c. kr. dvorne in državne tiskarnice.